

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

บาปกรรมผู้ตีเตียนพุทธศาสนา

สรุปทองคำวันที่ ๒๕ พ.ย.๔๔ เมื่อวานนี้ ทองคำได้ ๗ บาท ๕๐ สตางค์ ดอลลาร์ได้ ๑๒๖ ดอลลาร์ ทองคำได้ใหม่หลังจากมอบคลังหลวงแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๖ กันยายน มาถึงวันนี้ได้ ๑๐๒ กิโล ๑๕ บาท ๖๙ สตางค์ รู้สึกว่าได้เร็วกว่าปกติ รวมยอดทองคำที่ได้มอบเข้าคลังหลวงแล้วเวลานี้ ๔,๕๖๒ กิโลครึ่ง เท่ากับ ๓๖๕ แ่ง รวมทองคำทั้งหมดได้ ๔,๖๖๔ กิโล หมายถึงทั้งมอบแล้วและที่ได้มาใหม่ยังไม่มอบ ไปภาคเหนือคราวนี้ดูเหมือนได้ทองคำมา ๓ กิโลกว่า

เดินจงกรมแทนที่จะสำรวมใจนี้มันไม่สำรวมนะ มันหากสอดหากแทรกดูสัตว์ตัวนั้นตัวนี้ เพราะมันเต็มอยู่ข้าง ๆ ทางจงกรม ดูเขาเล่นกับเขา ดูจริง ๆ พิจารณาจริง ๆ เพราะฉะนั้นจึงได้เห็นกระต่ายไปนอนอยู่หัวทางจงกรม ๒ ตัว หือ มาแล้วหรือ มึงหายหน้าไปไหนพืงมาวันนี้ เราออกมามันยังไม่มา มันยังอยู่นั้น มี ๒ ตัว สัตว์แต่ละตัวนั้นมีจิตอยู่ในนั้น ตัวนี้ตัวนี้ท่งท่งทึ่ง คือจิตดวงนี้ มันเป็นได้ทุกร่าง เกิดได้ทุกร่าง ทุกภพทุกชาติไปตามแต่กรรมจะหนุนไปอย่างไรมันก็เกิด มีกรรมดีกรรมชั่วหนุนอยู่ในตัวนี้ไม่เคยตาย ท่งทึ่ง ทกนรกหมกหมักก็กัปกัปกัลป์ ทุกข์ก็ยอมรับว่าทุกข์ แสนสาหัสก็ยอมรับ แต่ไม่ยอมฉิบหาย คือใจ ท่านจึงเรียกว่า อมตจิต อมตธรรม เมื่อบริสุทธิ์แล้วก็เป็นธรรมชาติไปเลย ไม่มีคำว่าสูญ

เมื่อยังไม่พ้นจากสมมุติทั้งหมด กิเลสคือเชื้อแห่งสมมุติมันแทรกอยู่ในจิต มีบุญมีบาปอยู่ในนั้นตามแต่ทำลงไป ตัวนี้พาให้เกิดในสัตว์ทั้งหลาย เพราะฉะนั้นพระพุทธเจ้าจึงห้ามเลย แม้แต่อยู่ในครรภ์ก็ห้ามไม่ให้ทำลาย ก็เพราะจิตดวงนี้มันเข้าแล้วมันเข้าอยู่นั้นแล้ว เกิดตาย ๆ มานี้ก็กัปกัปกัลป์พวกเราไม่รู้ เห็นไหมศาสตราจารย์เอก ใครรู้ได้เห็นได้ พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์ ๆ เท่านั้นที่เป็นต้นเหตุแห่งความรู้สิ่งเหล่านี้ จากนั้นกระจายออกไปบรรดาสาวกทั้งหลาย ตามอำนาจวาสนาของตน ๆ ผู้ที่จะรู้สิ่งเหล่านี้ อันนี้มันสิ่งปลื้มย่อย เป็นอภิญญาหรือญาณหรือความรู้อันหนึ่งที่เกิดขึ้นตามนิสสัยวาสนา ไม่ใช่ความรู้ ความบริสุทธิ์นั้นเสมอกันหมดเลย ไม่ว่าพระพุทธเจ้า พระอรหันต์ เสมอกันหมด อันนี้ไม่มีอะไรเทียบกัน เสมอกันหมดแล้ว แต่เรื่องความยิ่งหย่อนออกจากนี้ก็เป็นกิริยาของสมมุติออกไป มีความกว้างแคบลึกตื้นหนาบางต่างกัน ผู้รู้ท่านรู้อย่างนั้น

อย่างท่านไม่รู้ท่านไม่เหมือนเรานะ พระพุทธเจ้ารู้ ท่านไม่รู้ตามพระพุทธเจ้าทุกแง่ทุกมุมนี้ท่านก็ไม่ปฏิเสธ ความยอมรับว่ามี ท่านยอมรับ ท่านจะมา เรียกว่าตำหนิตัว

ของท่านเองก็ได้ว่าท่านไม่รู้ พระพุทธเจ้ารู้แต่ท่านไม่รู้ ท่านก็ยอมรับ แน่ ท่านไม่ลบ
 ล้าง พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ ไม่มีอะไรลบล้างกัน สิ่งที่พระพุทธเจ้าทรงรู้ทรงเห็นนี้
 พระสาวกรู้เห็นแต่ไม่กว้างขวางลึกซึ้งเหมือนพระพุทธเจ้า ก็ยอมรับว่าไม่กว้างขวาง แต่
 ไม่เคยลบล้างว่าสิ่งเหล่านั้นไม่มี ต่างกันอย่างนี้

พวกเราทั้งลบล้าง ทั้งซัดทั้งเยี่ยวรด ไปอย่างนั้นนะ พวกตาบอดหูหนวก
 เพราะฉะนั้นถึงแบกกรรมหนักอยู่ตลอดเวลา พระพุทธเจ้าพระสาวกท่านแบกอะไรไม่มี
 สิ่งเหล่านี้ก็ใช้เวลามีชีวิตอยู่ เวลาครองชั้นธัญจะรู้ตามสิ่งเหล่านี้ ๆ ไป เพราะเหล่านี้
 เป็นสมมุติ ภูษชาติของสัตว์แต่ละภพละชาติมีสมมุติอยู่ในนั้นหมด ท่านก็รู้ตามนั้น
 พวกเรานั้นพวกปฏิเสธ พวกลบล้าง ศาสนาจึงว่ายกให้ศาสนาพุทธอย่างเดียวเท่านั้น
 นอกนั้นไม่มี อย่างผู้ที่ทำให้กิเลสสิ้นไปจากใจนี้ก็ในวงพุทธศาสนาเท่านั้น นอกนั้นไม่มี

เพราะฉะนั้นจึงมีในหนังสือท่านบอกว่า ศาสนาที่ทรงมรรคทรงผลก็คือพุทธ
 ศาสนา นั้นท่านบอกชัดเจนใหม่ ทรงมรรคผลนิพพานมีพุทธศาสนา นอกนั้นไม่ปรากฏ
 ใครจะประกาศตนว่าเป็นศาสนาใดมาก็ร้อยก็พันก็หมื่นก็แสนศาสนาก็ตาม แต่เจ้าของ
 ศาสนานั้นคือคลังกิเลส นั้น คลังกิเลสนี้มันมีทุกอย่าง ฟังแต่ว่าคลังกิเลส ความชั่วมันก็
 เต็มอยู่นั้น ความเห็นผิดต่าง ๆ เต็มอยู่นั้น ความเห็นถูกไม่ค่อยมี เป็นแต่เพียงว่าเสก
 สรรตขึ้นมาเป็นเจ้าของศาสนาเฉย ๆ ความรู้ดีไม่ดีหนาแน่นยิ่งกว่าคนที่ไม่ได้เป็นเจ้าของ
 ของศาสนาเสียอีก เพราะไม่ได้บงการออกไปให้คนอื่นเสียหายด้วย อันนี้บงการออกไป
 ให้คนอื่นเสียหายด้วยมากมาย

เจ้าของศาสนาแต่ละคนนี่ประกาศออกมาจากมหาภัยของตัวเอง สอนโลกสอน
 ไปยังใจ ความเห็นแก่ตัวต้องไปด้วยกัน..กิเลส เจ้าของก็ชี้ไปเลยว่าอันนั้นดีอันนี้ชั่ว อัน
 นั้นผิดอันนี้ถูกก็ว่าไป ไม่ทราบว่ามีผิดถูกดีชั่วประการใด เพราะตามืดอยู่ภายใน นี่ละถึง
 เรียกว่าศาสนามีมากขนาดไหนก็ตาม ไม่ยังโลกให้สงบได้ ดีไม่ดีศาสนาต่อศาสนานี้เป็น
 เชื้ออันใหญ่หลวงมากที่จะทำโลกให้วุ่นวายสับสนปนเป เพราะเอาศาสนาแต่ละศาสนา
 ซึ่งมีความรู้ความเห็นแปลกต่างกัน แต่อยู่ในวงของกิเลสด้วยกัน เอามารบกันละซิ

ศาสนาใดก็ว่าศาสนาของตัวดี คนนั้นก็ว่าของตัวดี ดีต่อดีก็คือชู้ต่อชู้มารบกัน
 กัดกันแหลก อันนี้ก็ก่อความยุ่งเหยิงวุ่นวายให้แก่ผู้นับถือศาสนา ดีไม่ดีบริษัทบริวาร
 ของศาสนานั้น ๆ แหะที่โจมตีกันจะเป็นใครโจมตี คนเขาไม่มีศาสนาเขาจะเอาอะไรไป
 โจมตี คนมีศาสนามันมีศาสตราอาวุธนี้ ไปเที่ยวตีแหลกไปหมด มันแยกออกไปเป็น
 ศาสนาการบ้านการเมือง ก็คือเรื่องของกิเลสเหล่านั้นแหละกว้านบ้านกว้านเมืองกว้านอำนาจ
 ไปอย่างนั้น ศาสนาพระพุทธเจ้าไม่มี สอนไปตามความสัตย์ความจริง ใครนับถือไม่นับ
 ถือไม่บังคับ นี่จึงเรียกว่าธรรมล้วน ๆ ให้ความสม่าเสมอไปเลย แล้วแต่กรรมของสัตว์ที่

จะยอมรับนับถือ ไม่ยอมรับนับถือก็เป็นกรรมของสัตว์เอง ไม่ใช่กรรมของศาสนา มันต่างกันนะ

จึงเรียกว่าศาสนานี้ไม่สงสัยสำหรับเราเอง ว่าศาสนานี้คือบ่อแห่งความวุ่นวาย ว่าอย่างนี้เลยนะ สับสนปนเป บริษัทบริวารของศาสนานั้น ๆ ครอบกัน ๆ กระจายออกไปทั่วโลก ก็ศาสนาเหล่านี้แหละรอบไปทั่วโลก กระจายไปทั่วโลก มีก็ศาสนาจะทำความร่วมมือให้โลกได้ยังไง ก็เมื่อผู้เป็นเจ้าของศาสนามีแต่ฟันแต่ไฟเผาไหม้ในหัวใจ หาอรรถหาธรรมไม่ได้ คำว่าศาสนา แปลว่า คำสอน ก็ต้องหมายถึงธรรมเป็นเรื่องใหญ่ เพราะฉะนั้นที่ไหนก็ตามเขาถึงเอาคำว่าศาสนา ๆ นี้ออกเป็นโล่เป็นเหยื่อล่อไว้เสมอ เพราะคำว่าศาสนานี้สัตว์โลกตายใจ คือหมายถึงธรรมที่เป็นที่ตายใจของสัตว์โลก พอว่าศาสนา มันก็ยอมรับแล้ว เพราะศาสนาหมายถึงธรรมอันใหญ่โต ครั้นรับไปแล้วมันก็มีแต่ยาพิษอยู่ข้างใน ศาสนาแท้่ออกเป็นโล่บังหน้าเป็นเหยื่อล่อ อยู่ข้างในมีแต่มหากัณฑ์ พระพุทธเจ้าไม่มี อย่างนั้นไม่มีเลย ตรงไปตรงมา ศาสนานอกนั้นมีเหยื่อล่ออย่างนี้ทั้งนั้น ศาสนา ๆ นี้แหละเป็นเหยื่อล่อ ข้างในมีแต่มหากัณฑ์

ถือขลังไปไหนก็ตาม เด็ดเท่าไรก็ตามเถอะ เด็ดไม่ถูกเด็ดวันยังคำก็ผิดวันยังคำ เด็ดถูกเด็ดวันยังคำดีวันยังคำ นั้นมันต่างกันนะ จะว่าจริงจัง จริงจังกับความชั่วก็เป็นความชั่วได้วันยังคำ จริงจังกับความดีก็เป็นความดีได้วันยังคำ สำคัญที่แนวทางที่จะให้ดีหรือชั่ว เขาเรียกว่าศาสนา สอนไป ๆ ผิดหรือถูก ถ้าอันนี้พาผิดแล้วก็ผิดไปหมด ถ้าอันนี้พาถูกก็ถูกไปหมด อยู่ตรงนั้นนะ

เราเกิดมาพบพุทธศาสนานี้ นับว่าเลิศเลอแล้ว เลิศจริง ๆ ถ้าผู้เคารพยอมรับนับถือปฏิบัติตามศาสนา เรียกว่าผู้มีวิชา ไอ้ผู้เห็นแล้วเหมือนไก่พบพลอยมันก็ไปอีกแบบหนึ่ง เพราะโลกมีหลายประเภท สัตว์มีหลายประเภทไม่เหมือนกันหมด มาเจอพุทธศาสนาแล้วไม่สนใจไม่นับถือ มีหน้าซำยังตำหนิติเตียนศาสนาที่เลิศเลอนั้นอีก ว่าเจ้าของเลิศเลอกว่าศาสนาไปซิ ไปตำหนิติเตียนศาสนา ว่าศาสนาไม่ดี ๆ เจ้าของเป็นยังไง เท่านั้นละ ปับเข้ามาหาเจ้าของ ก็คือเลวสุดยอด

อย่างพุทธศาสนาใครตำหนิก็ตำหนิ ก็เหมือนแมลงเม่าบินไปตอมแสงสว่าง เช่นตะเกียงเจ้าพายุนี้ พังลงกองอยู่ในนั้นหมด เอาตะเกียงเจ้าพายุไปตั้งไว้ซิ จุดแสงสว่างขึ้นมา แมลงเม่ามันจะบินไปตอมตายเกลื่อนอยู่นั้น นี่ละคนๆ ที่ไปดูถูกของเลิศของเลอเจ้าของเป็นผู้ฉิบหายเอง ตะเกียงเจ้าพายุจะฉิบหายอะไร มันฉิบหายที่ตัวแมลงต่าง ๆ เข้าไปไต่ไปตอม ตัวแมลงต่าง ๆ เพียงเราเป็นข้อเทียบ แต่มนุษย์ที่ไปดูถูกศาสนามันร้ายแรงกว่าแมลงนั้นนะ อันนั้นเขาก็ตายเพียงแค่นี้ไม่มีเงื่อนสืบต่อเขา แต่มนุษย์เราที่หยาบโลน ที่ตำหนิติเตียนศาสนาที่เลิศเลอ อันนี้ตายแล้วเป็นบาปเป็นกรรมจริง ๆ จม

ได้จริง ๆ ไม่เหมือนแมลงเม่าไปติดกับแสงสว่างของตะเกียงเจ้าพายุ มันต่างกัน อันนี้ มันก็ตายชั่วชีวิตของมัน ไม่ได้หากรรมหาบาปอะไร แต่มนุษย์ที่เลวร้ายที่สุด ไปทำผิดเตียนศาสนาที่เลิศเลออย่างพุทธศาสนานี้ มันเลวร้ายยิ่งกว่านั้นอีก ยังเป็นบาปเป็นกรรมติดสืบเนื่องลงไปจนถึงนรกได้ มันต่างกันนะ

ถ้าไม่ทำผิดก็ไม่ได้รับผลดีผลชั่ว ก็อยู่อย่างนั้นตามแบบสัตว์นั้นแหละ จะว่าดีกว่านั้นก็ไม่ใช่ จะว่าเลวกว่านั้นมันก็เป็นสัตว์จะว่าไง จะให้มันเลวไปไหนอีก ก็เท่านั้น นี่เราได้ปฏิบัติศาสนา การพิสูจน์พุทธศาสนาท่านก็บอกไว้แล้วว่า สัจจะคือความจริง เอาพิสูจน์ ถ้างงเป็นความจริงลบไม่สูญเลย เป็นความจริงว่า ทุกข์ อริยสัจจ์ สมุทัย อริยสัจจ์ นิโรธ อริยสัจจ์ มคฺคปฏิบัติ อริยสัจจ์ หรือ มคฺค อริยสัจจ์ ๔ ประเภทนี้เป็นของจริงล้วน ๆ แล้ว ทั้งสองอย่างนี้ ของปลอมมันก็จริงด้วยความจอมปลอมของมัน เป็นจอมปลอมอย่างนั้นตลอดไปจะว่าเป็นอื่นไปไม่ได้ ทางฝ่ายแก้คือฝ่ายดี คือมรรคนี้ก็เป็นของจริงเต็มส่วนของตน ให้เป็นอย่างอื่นไม่ได้ ทั้งสองนี้เข้าแก่กัน ความทุกข์ความร้อนความสกปรกโสภณเป็นฝ่ายกิเลสสร้างขึ้นมา การชะการล้างด้วยมรรคปฏิบัติ เป็นฝ่ายธรรมสร้างขึ้นมาชะล้างกันแล้วสะอาดไปได้ พระพุทธเจ้าจึงเป็นศาสดาเอกขึ้นมาได้เพราะนำธรรมอริยสัจจ์ ๔ นี้ เข้ามาปฏิบัติต่อพระองค์เองตรัสรู้ขึ้นมา จึงสอนโลกด้วยอริยสัจจ์คือของจริง ไม่มีอะไรลบได้เลย ให้พากันเข้าใจ จึงเรียกว่าเป็นของจริง

นอกนั้นมันปลอมทั้งนั้น ไม่ได้จริงนะ ที่นี้นำมาปฏิบัติต่อตัวเองนี้มันเห็นได้ชัด ไม่ต้องไปดูพระพุทธเจ้าว่า พระองค์เป็นรูปร่างหรือเป็นพระรูปพระโฉมยังงั้น ไม่ต้องดูของจริงนี้ ของจริงพระพุทธเจ้าเข้ากันได้ทันที ของจริงนี่จะเป็นทางเดินเข้าสู่ธรรมชาติอันเลิศเลอ เรียกว่า มคฺค อริยสัจจ์ ศิล สมาธิ ปัญญา นี่เป็นทางชำระสะสาง ทุกข์ สมุทัย ให้ค่อยหมดไปจางไป หมดโดยสิ้นเชิงแล้วบริสุทธิ์ผ่องขึ้นมานี้จาก มคฺค อริยสัจจ์ นี้เป็นเครื่องมือชะล้าง จากนั้นก็ถึงนิพพานได้ อย่างนี้จึงมาสอนโลก ที่นี้เวลาเราปฏิบัติ มันก็เป็นอย่างนั้น แล้วจะสงสัยพระพุทธเจ้าได้ที่ไหน

ทุกขี้ที่เกิดขึ้นเพราะอะไร ผู้ปฏิบัติจะต้องสวาทาเหตุ วันนี้จิตของเราไม่สบาย เป็นเพราะอะไร มันสับสนสวาทาเหตุ เป็นเพราะอันนั้น ก็พยายามแก้ด้วยมรรค สติปัญญา แก่กันเข้าไปก็จางไป ๆ มันเห็นอยู่อย่างนี้จะว่าไง จะให้ใครมาบอก พระพุทธเจ้าสอนแล้วก็ให้นำอันนี้มาประกอบแก้ไขตัวเองซิ สมมุติว่าแก้ไขแล้วกระจ่างขึ้นมา ผลก็เป็นความจริงตามที่สอนไว้แล้วจะค้านได้ยังไง ตั้งแต่ต้นเลย เริ่มแต่ความสงบร่มเย็นของใจ เป็นลำดับลำดับ จนกระทั่งถึงความสงบเต็มที่ในภูมิสมาธิ ท่านให้ชื่อว่าสมาธิ จากนั้นก็ก้าวทางด้านปัญญา พิจารณาสอดส่องแยกธาตุแยกชั้นธไปตามสิ่งที่มันติดมันพันอะไร

บ้าง ปัญญาตามเข้าไป คอยชะคอยล้างแก้ไขไป มันก็ปล่อยไป ๆ จิตหดเข้ามา หดเข้ามาเท่าไรยิ่งแสดงฤทธิ์แสดงเดชแสดงความสว่างไสวขึ้นภายในใจของตัวเองมากขึ้น ๆ นั้น

ดูตัวเองนั่นซิ พอกระจำงไปเท่าไรมันก็บ่งบอกเรื่องพระพุทธรูปเจ้าอยู่ในนี้ ๆ หมดเลย พอถึงชั้นบริสุทธิ์ตมลงไปที่นั่น พระพุทธรูปเจ้าคืออะไรไม่ต้องไปทูลถามท่านนี่ละที่เคยพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง เามาอวดพี่น้องทั้งหลายเธอ ถึงขั้นที่ว่าฟ้าดินถล่ม มันขึ้นอุทานของมันทันที ไม่ได้ไปวัดรอยพระพุทธรูปเจ้า ไม่เคยคิดเคยอ่าน เพราะความผาดโผนโจนทะยาน ความตื่นเต้นภายในจิตใจในธาตุในชั้นนี้ มีน้ำหนักเกินกว่าที่จะไปหาวัดรอยพระพุทธรูปเจ้าอย่างนั้นอย่างนี้ เวลามันผางขึ้นมา นี่เห็นศาสดาเต็มองค์แล้ว ผางขึ้นมา โถ พระพุทธรูปเจ้าตรัสรู้-ตรัสรู้แบบนี้ละเธอ ๆ คือเป็นแล้วนั้น เป็นอันเดียวกันแล้ว

ไปวัดรอยท่านหาอะไรก็กราบท่านอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่ยังไม่รู้อันนี้ก็ยิ่งกราบพอรู้อันนี้แล้วจะไปเหยียบหัวพระพุทธรูปเจ้าได้ลงคอเธอ นั้นละที่ว่าไปวัดรอยพระพุทธรูปเจ้า เป็นเอง พอผางขึ้นมาเท่านั้น เหา พระพุทธรูปเจ้าตรัสรู้ ๆ อย่างนี้ละเธอ ๆ อยู่ชั้น ย่ำลงไปด้วยความ เรียกว่ามันถึงใจว่างั้นเถอะ ธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละเธอ ๆ เราเคยถามใคร เคยคิดเมื่อไรแต่ก่อน ไม่เข้าใจ พุทโธ ธัมโม สังโฆ พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละเธอ ๆ นี่เป็นอันเดียวกันแล้วนั้น เข้ามหาสมุทรหรือเข้ามหาวิมุตติมหานิพานอันเดียวกันแล้ว จับอะไรบีบมันก็เป็นทะเลหลวง จับอะไรบีบเข้าไปเป็นธรรมธาตุเหมือนกันหมดแล้ว แล้วถามพระพุทธรูปเจ้าหาอะไร

พระพุทธรูปเจ้า พระธรรม พระสงฆ์มาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ยังไง เป็นแล้วนะนั่น แต่ก่อนเคยคิดเคยคาดไว้เมื่อไร แต่เวลาเจอเข้าไปแล้วเป็นยังไง สงสัยที่ไหนละเป็นอย่างไรนั้นธรรมพระพุทธรูปเจ้า จิงว่าแม่นยำอยู่กับผู้ปฏิบัติ เอาปฏิบัตินั้นแหละเป็นเครื่องทดสอบเข้าไปหามรรคหาผล พอถึงมรรคผลเต็มภูมิแล้วไม่ต้องทูลถามพระพุทธรูปเจ้า

ตั้งที่พ่อแม่ครูจารย์พูดอยู่หนองผือเราไม่ได้ลืมเลยนะ ตอนนั้นเรากำลังกัดกำลังแทะ ทั้งกระดูกทั้งหนังกัดแทะอยู่อย่างนั้นตามภาษาของเรานั้นแหละ เวลาท่านพูดธรรมะที่เด็ดนี้ผาง ๆ เลย พอถึงจุดนั้นแล้ว พูดแล้วสาธุ ท่านยกมือขึ้นอย่างนี้นะ พูดแล้วสาธุว่าอย่างนี้เลย แม้พระพุทธรูปเจ้าประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม ทูลถามหาอะไรของอันเดียวกันรู้อย่างเดียวกัน เห็นอย่างเดียวกันทูลถามหาอะไร เราก็อึ้ง บทเวลามันขึ้นมันถึงวังใส่กันปั้งเลยเทียวนะ ที่ว่าพระพุทธรูปเจ้าตรัสรู้ ๆ อย่างนี้ละเธอ ๆ พระธรรมแท้เป็นอย่างนี้ละเธอ พระสงฆ์แท้เป็นอย่างนี้ละเธอ คือมันเป็นแล้วนั้นนะ เป็นธรรม

ชาติอันเดียวกันแล้วนั้น แยกออกไปก็เป็นกิ่งเป็นก้าน พุทธ ธรรม สงฆ์ก็คืออันใหญ่
เองแยกออกไป จับนั้นปีก็เข้าถึงนี้ เพราะฉะนั้นจึงสอนให้พุทธโธ ธัมโม สังฆะนะ จับนี
จะเข้านี้ ๆ ไม่เป็นอื่น ความหมายว่าดังนี้

เวลามันถึงเขตถึงแดนเต็มเหนี่ยวแล้วก็จะไปทูลถามพระพุทธเจ้าหาอะไร ที่นี้
พระพุทธเจ้ามีมากมีน้อยเท่าไรไม่ทูลถามอีกแหละ พระพุทธเจ้าอุบัติมานี้มากขนาด
ไหน ๆ ไม่ทูลถาม จำอยู่ในมหาวิมุตติมหานิพพาน เช่นเดียวกับว่าจำอยู่ในมหาสมุทร
นั้นแล้ว น้ำไหลมาจากไหน ๆ ก็ตาม ก็อยู่ในมหาสมุทรนี้หมดแล้วเห็นไหมละ มันจะมา
คลองไหน ๆ ไปหาน้ำมันทำไม ดุมหาสมุทรก็แล้วกัน เป็นที่รวมของน้ำทั้งหลาย

มรรคผลนิพพานดูที่ไหน ดูธรรมธาตุที่จำอยู่ในหัวใจเจ้าของ มันก็ถึงกันหมด
แล้ว ไปหาพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ที่ไหนอีก จ๋อลงไปปีบนี้ก็ถึงกันหมดแล้ว
นั่นละผู้ใดเห็นธรรมผู้นั้นเห็นเราตถาคต เห็นอันนี้เอง เห็นสุดยอดก็คือเห็นอันนี้แหละ
นี่ละศาสนาพุทธเราเลิศอย่างนี้ พิสูจน์ท้าทายได้ตลอดเวลาด้วยอริยสัจ อริยสัจเป็น
เครื่องประกาศธรรม มรรคผลนิพพานขึ้นมา ถ้าไม่มีนี้ยังงี้ก็ไม่เป็น เครื่องมืออันนี้เอง
แก้เข้าไปชะเข้าไปล้างเข้าไป เจอเข้าไป ๆ จนกระทั่งถึงมหาวิมุตติมหานิพพานแล้วมันก็
หมด เหมือนแม่น้ำสายต่าง ๆ พอไหลเข้าไปถึงมหาสมุทรแล้วก็หมดปัญหา ที่นี้กระแส
ของจิตผู้บำเพ็ญทั้งหลายมีอุปนิสัยสามารถมากน้อยต่างกันไหลใกล้เข้าไป คือบำเพ็ญ
บารมีใกล้เข้าไป พอถึงผางเท่านั้นถามหาอะไร เท่านั้นเอง หมดปัญหาทันที

ท่านทั้งหลายให้พิจารณาเสียนะ พุทธศาสนานี้เลิศสุดยอดแล้ว สามแดน
โลกธาตุนี้ไม่มีศาสนาใดที่จะมาเป็นคู่แข่งกับพุทธศาสนาของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระ
องค์ เป็นแบบเดียวกันหมด เพราะรู้อย่างเดียวกันเห็นอย่างเดียวกัน ไม่มีอะไรปลีกแวง
กันเลย พระพุทธเจ้าทั้งหลายตรัสรู้มาก็พระองค์แบบเดียวกันหมด นี้เรียกว่าธรรมของ
จริง-จริงอย่างนี้ ใครรู้ก็จริงเหมือนกันหมด อย่างพระสาวกท่านรู้หลักใหญ่คือความ
บริสุทธิ์ด้วยกันแล้ว สิ่งปลีกย่อยพระพุทธเจ้ารู้อย่างนั้นรู้อย่างนี้ พระสงฆ์สาวกองค์นั้นรู้
อย่างนั้น ๆ เจ้าของไม่รู้อย่างนั้นก็ตาม ไม่มีคำว่าลบล้าง ยอมรับว่ามีแต่ไม่รู้อย่างท่าน
เท่านั้นเอง ธรรมชาติที่ยันไว้แล้วนี่คือความบริสุทธิ์ อันนี้ท่านลบล้างกันไม่ได้เพราะ
ความบริสุทธิ์ยันไว้แล้ว เอาจะนะ พอสมควรแล้ว

เวลานี้กำลังหนักมากนะเรา นี่ละช่วยชาติไทยช่วยพี่น้องชาวไทยเราช่วยขนาดนี้
พี่น้องทั้งหลายดูเอานะ ทั้งที่เราไม่ได้หวังอะไรเลยนะในโลกอันนี้ มันปล่อยเสียจนหมด
โดยสิ้นเชิงขึ้นชื่อว่าสมมุติว่ากันเถอะ มันจะขนาดไหนมันปล่อยโดยสิ้นเชิงแล้ว ก็ยัง
อุตสาหมาคลุกเคล้ากับสิ่งเหล่านี้อยู่ตลอดเวลา จะไม่ให้ลำบากได้อย่างไร ทนเอานะ เรา
ทนเอาสำหรับเราแล้วเราไม่มีอะไร ก็เคยพูดให้ฟังแล้ว ที่ว่าเคยโกหกก็เคยโกหกมา

หลายครั้งแล้วว้างั้น จนนับไม่ได้ถ้าว่าโกหกนะ พูดออกมาอย่างสุดหัวใจถอดออกมาพูดโกหกอะไร

ถ้าลงยังมาว่าโกหกแล้วก็ โอ๊ย มึงไปบอกจำนรกไว้ก่อนนะ ให้รีบเตรียมนรกหาซีเมนต์คอนกรีตไปเทให้หนาแน่นยิ่งกว่านี้ สูงไปแล้วสูงจะไปพึ่งนรกพวกนี้ ว้างั้นพูดง่าย ๆ นรกเสริมขนาดไหน ซีเมนต์มีกี่บริษัทในเมืองไทยเราเนี่ย ชนลงไปเสริมนรกให้มันแน่นหนามั่นคง บาปกรรมอันนี้มันก็ไปทำลาย สอนโลกสอนขนาดนั้นแล้วยังว่าโกหก มึงจะลงนรกลูกไหนนะ ๆ จึงต้องได้ประกาศทางนรกให้เขาเตรียมพร้อมรับข้าศึกใหญ่ จะทำให้นรกแตก สัตว์โลกตายจมในนรกนี้ไม่มีรายได้ไปทำนรกแตก มึงจะทำนรกให้แตกนะ ถอดออกมาจากหัวใจด้วยความเมตตาแล้ว ๆ ยังจะมาว่าโกหกอยู่หรือ

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd